25.04.2021 г. / 12:08:45

Вяра

Цитати от "Слово за Вход Господен в Иерусалим"

"...**П**огледите на всички някак неволно се обръщали към Иисус от Назарет, Който сега, шествайки върху осле, сякаш носел на Иерусалим неговото предишно свято величие. С радостен възторг, виждайки Иисуса, мнозина сваляли връхните си дрехи и ги постилали по пътя на шествието; други режели клонки от изобилно растящите там финикови палми, и застилали с тях пътя; трети държали клонките в ръце и тържествено ги размахвали във въздуха.

- Осанна на Сина Давидов! Благословен, Който иде в име Господне! Осанна във висините! - непрекъснато се чувало от всички страни.

Така тържествено и с ликуване Иерусалим посрещал своя Цар - Месията.

Сбъднало се онова, което било предсказано още в древността от пророк Захария: “Ликувай от радост, дъще Сионова, тържествувай, дъще Иерусалимова: ето, твоят Цар иде при тебе, праведен и спасяващ, кротък, възседнал на ослица и на младо осле, син на подяремница”.

Но въпреки радостта и ликуването на народа, в душата на Господа имало дълбока скръб. Той скърбял за това, че иудейският народ не иска да разпознае часа, в който е посетен. Той знаел, че същият този народ, който днес Го посреща с такова тържество и ликуване, като вика към Него: “Осанна, Сине Давидов!”, след няколко дена

ще крещи: “Разпни, разпни Го!” Той предвиждал скоршната гибел на Иерусалим и обитателите му; Неговият свят взор сега ясно си представял как рухват стените на този славен град, как стотици хиляди от иудеите, които сега ликуват, загиват под неприятелския меч и целият Израил, като прах, развяван от вятъра, ще се разпръсне по лицето на земята.

Когато съвсем наближил Иерусалим, Господ го погледнал още веднъж, заплакал и казал:

- О, да бе узнал поне в този ден кое служи за твоя мир! Но сега това е скрито от очите ти!... Ето, ще дойдат дни, когато враговете ти ще те обградят, ще те обсадят от всички страни и отвсякъде ще те притеснят; ще избият децата ти и тебе ще съсипят, така, че в тебе няма да остане камък върху камък - и всичко това ще стане, защото ти не разпозна времето на твоето посещение!

Тържественият път на Господа завършил край храма. Веднага след това Господ се упътил към храма, за да поучава народа. Като видял тук търговците и менячите на пари, превърнали Божия дом в дом за търговия, Господ ги изгонил от храма и ги заплашил:

- **Домът Ми е дом за молитва, а вие го направихте разбойнишки вертеп**.

Сакатите, хромите и слепите, които били в храма и около него, се приближили към Господа и Той ги изцелил.

Дечицата, които били наобиколили Господа в храма, като видели тези чудеса, не могли да останат безмълвни, но възклицавали сред всеобщата радост:

- Осанна на Сина Давидов!

Книжниците и фарисеите, тези сурови пазители на обредната законност, с мрачни умове и студени сърца, за които неподправената радост на простите души била непозната, и този път помрачили тържеството. Те пристъпили към Господа и с укор Му рекли:

- Чуваш ли ги какво говорят?
А Господ им отвърнал:
- Какво чудно намирате в това? Нима не сте чели Писанието: “Из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала”...

За съвременниците на Господа входът Господен бил поучителен с това, че при влизането Си в Иерусалим Господ се открил като Месия, като славният Цар Израилев...
Това именно е било засвидетелствано на всички при влизането на Господа в Иерусалим, когато хилядният народ възклицавал:
- Осанна на Сина Давидов!
След като обявил, че Той е Израилевият Цар, заедно с това Господ посочил и съществената особеност на Своето Царство - неговия духовен характер.
“Ето, твоят Цар иде при тебе (...) кротък”, е казал древният пророк. И наистина, влизането на Господа в Иерусалим при цялото си величие било преизпълнено с кротост и смирение. Господ не влиза в Иерусалим на колесница и не Го съпровождат копиеносци. Той благоволява да възседне осле, покрито със скромните дрехи на учениците Му. Трябва ли ни по-добър урок по смирение, щом виждаме, че “Царят на царете и Господарят на господаруващите”, Който “седи на херувими”, сега е възседнал осле, изпълнявайки древното пророчество?
Царят Израилев отива в Иерусалим, не за да се възцари на земния престол и да обогати народа със земни блага. Не, но идва “кротък” и “спасяващ”, и Цар носи със Себе си духовното спасение и вечния мир.
И така, след като разкрива, че Той е Израилевият Цар, заедно с това Господ предупредително показва на иудеите, че Неговото царство не е “от този свят” и следователно всичките техни мечти за плътско земно царство трябва да бъдат изоставени...

Господ започнал да изобличава неверието и жестокосърдечието на първосвещениците, книжниците

и фарисеите и им казал:
- Истина ви казвам, че митарите и грешниците ви изпреварят в Царството Божие. Дойде при вас Иоан (Кръстител), който водеше праведен живот. Извести ви, че скоро при вас ще дойде Месия Избавител, и ви призоваваше към покаяние, но вие не го послушахте. Митарите и грешниците обаче го послушаха и му повярваха. Вие видяхте това, и пак не се покаяхте, а си останахте в своето неверие и жестокосърдечие...

Един законник, като изкушавал Господа, се обърнал към Него с въпроса:
- Учителю, коя е най-голямата заповед в закона?
Господ му отвърнал:
- "Възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум" (Мат. 22:37). Това е първата и най-голяма заповед. Втората, подобна на нея, е: "възлюби ближния си като себе си" (Мат. 22:39). На тези две заповеди е изграден целият закон и пророците.
Когато отново се събрали фарисеите и книжниците, Господ ги запитал:
- Какво мислите за Христа? Чий Син е Той?
Те отвърнали:
- Той е Син Давидов.
Господ отново ги запитал:
- Как тогава Давид Го нарича Господ, когато казва: "Рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти" (Пс. 109:1). И тъй, щом самият Давид Го нарича Господ, то как тогава Той е негов син?
Но на тези думи на Господа книжниците и фарисеите не намерили какво да отговорят и Го оставили...

После Господ се обърнал към учениците Си и им казал:

- Знаете, че след два дни ще бъде Пасха и Син Човечески ще бъде предаден на разпятие.
По това време първосвещениците, книжниците и народните стареи вече се били събрали тайно и решили да хванат Господа с хитрост и да Го убият, като определили времето за това преди празника, за да не се разбуни твърде многобройният народ, който се бил стекъл в Иерусалим за празника Пасха от всички краища на Палестина..."

---

buditeli.info © 2017